

DJED I REPA

Posijao djed repu. Izraste
repa golema, pregolema.
Stade *djed* čupati repu iz
zemlje: povuci, potegni,
iščupati ne može.

Pozove djed u pomoć *baku*.

Baka za djeda, djed za repu: povuci, potegni, iščupati ne mogu.

Pozove baka u pomoć *unuku*. Unuka za baku, baka za djeda, djed za repu: povuci, potegni iščupati ne mogu.

Pozove unuka u pomoć *Žuču*. Žučo za unuku, unuka za baku, baka za djeda, djed za repu: povuci, potegni, iščupati ne mogu.

Pozove Žučo u pomoć *macu*. Maca za Žuču, Žučo za unuku, unuku za baku, baka za djeda, djed za repu: povuci, potegni, iščupati ne mogu.

Pozove maca u pomoć *miša*. Miš za macu, maca za Žuču, Žučo za unuku, unuka za baku, baka za djeda, djed za repu: povuci, potegni iščupaju repu.

ZEC I KORNJAČA

Kornjača je predložila zecu da se natječu tko će brže doći do cilja. Za zeca je to bila prava šala – do cilja je mogao doći u četiri skoka. Zato nije odmah krenuo. Najprije je čupkao travu. Igrao se s leptirima. Zatim se malo odmarao. Osluškivao je odakle puše vjetar...

Dotle je kornjača žurila koliko god je mogla.

Ni trenutka nije zastala na svojem putu. Polako se približavala cilju. Evo, sasvim je blizu!

U taj trenu zec se trgne. Pojuri kao strijela. Ali uzalud, kornjača je već bila na cilju.

- Kako to? - čudio se zec.

- Lijepo ! - odgovorila je kornjača. – Ti si krenuo u posljednji čas, a ja na vrijeme.

I zapamti: do cilja najbrže stižeš kada žuriš polako.